

A kiskereskedők négy tagot delegálnak a kereskedők tanácsába.

— A szegedi nagykereskedők csak szegedi kereskedőknek adhatják el áruikat —

(Saját tudósítónktól.) A Kereskedők Tanácsa csütörtökön este a Lloyd-termében ülést tartott, hogy az egyes szakmák határozatait az árak leszállítására vonatkozólag felülbírálja. Megállapította a tanács, hogy a kereskedők nemcsak a Munkástanács által kívánt árengedményeket javasolják életbe léptetni, hanem még ezen felül is hajlandók egyes árucikkek árát redukálni. A Kereskedők Tanácsa a befejezett akcióról értesíti a Munkástanácsot, amellyel együttesen fogja az árleszállítási akciót ellenőrizni.

Az ülés megnyitása előtt a kiskereskedők küldöttsége jelent meg a tanács előtt. A küldöttség a szerdán este megtartott nagygyűlés visszhangjaként felszólította a tanácsot, hogy távozzon a helyéről és ezáltal adjon alkalmat a kiskereskedőknek, hogy a tanácsban jogos érdekeiket megvédezhessék. A tanács nevében Bach Jenő elnök közölte a küldöttséggel, hogy a tanácsban négy helyet felajánlana a kiskereskedőknek, mire a küldöttség megnyugodva távozott.

Az ülésről a következő tudósításunk számol be:

Ülés előtt a kiskereskedők és a háboruban letört kereskedők küldöttsége jelent meg a tanácsnál Soós Lajos elnök vezetésével. A küldöttség szónokai Tarján Illés és Winteritz Lipót voltak, akik a szerdai nagygyűlés megbízásából előadták sérelmeiket és kívánásaikat. Felszólították a kereskedők tanácsát, hogy oszadjon fel, mert nem képviseli a kiskereskedőket és azok érdekeit. A szerdai gyűlésen elhangzott panaszokat ismételve hangsúlyozták, hogy a segélyakció eredménytelensége nagyfokú elkéseredést váltott ki köreikben.

Bach Jenő válaszában röviden utalt arra, hogy tulajdonképpen közös célok felé törekzenek, nem szabad két táborra oszolva egymás ellen harcolni, hanem egyesült erővel dolgozni a köz javára. Utána Schweiger Miksa fejtette ki, hogy a kereskedők tanácsa semilyen csoport terrorjára nem távozhat arról a helyről, ahova a kereskedők összesége-

nek a határozata kirendelte.

A Kereskedők Tanácsa ezután tanácskozássra vonult vissza és Bach Jenő elnök közölte a küldöttséggel a kereskedők tanácsának egyhangú határozatát, mely szerint a kereskedők tanácsa a nagygyűlés határozatának megfelelőleg; a hadbavonult kereskedők részére főtartott hat tagsági helyet oly módon kívánja betölteni, hogy ezt a hat tagsági helyet tízre bontva a kiskereskedőknek ajánlja.

A küldöttség megnyugvással vette tudomásul a határozatot és közölte, hogy a tagsági helyek betöltésére a vasárnap megtartandó gyűlésükön fogják javaslatot tenni.

A küldöttség távozása után Bach Jenő elnök megnyitotta az ülést és bejelentette, hogy a Munkástanács elfogadta a kereskedők tanácsának múlt ülésén tett javaslatát, hogy az árak szabályozására közös bizottságot küldjenek ki. Bemutatta az egyes szakmák határozatait, amelyeket még a munkástanács felhívása előtt az árak mérséklésére hoztak. Eddig a férfiruha kereskedők, nőiruha kereskedők és végül a könyv- és papirkereskedő cégek árjegyzékei érkeztek be. Örömmel állapította meg a tanács, hogy az eredmény feltétlenül kielégítő. Az egyes szakmák határozatai nemcsak a Munkástanács határozatának felelnek meg, hanem sok esetben azon túlmenően szállították le az árakat, esetenként külön eredményt szabva meg a hadbavonultaknak és családjuknak. Természetes, hogy ezzel az akció még nincs befejezve és annak teljes befejezése, ellenőrzése és kiterjesztése a munkásokkal alakítandó közös bizottságok sürgős feladata lesz.

Ezzel kapcsolatban határozati javaslatot fogadott el a tanács, mely szerint becsületbeli és erkölcsi kötelességévé teszi minden nagy kereskedőnek, hogy a szegedi kereskedők árleszállítási elvét elfogadva készleteiket a lánckereskedelem szigorú kizárásával csakis szegedi kereskedőnek adja el.

A határozati javaslat elfogadása után az elnök az ülést berekesztette.

folytatta jövendőmondási mesterségét is.

Régi kliense volt Verának egy fekete-széli gazda felesége, aki minden hónapban kikérte Vera véleményét a jövőre vonatkozólag. Az asszonyt szemelte ki magának Vera arra, hogy tetemes összeget csaljon ki tőle. Ismerte az asszony családi viszonyait, tudta, hogy az ura a haretéren van, elkezdett hát neki mesélni egy titokzatos pesti urról, akivel ő jó barátságban van és akinek a révén ő is meggazdagodott. Elhitette a tudatlan parasztasszonnyal, aki saját bevallása szerint még sohasem volt tul Horgoson, hogy a titokzatos ur pénzhamisító és olyan kiváló bankóhamisítványokat tud készíteni, hogy azt még a pénzügyminiszter sem tudja a valóditól megkülönböztetni. Közölte az asszonnyal, hogy az ő vagyona is abból származik, hogy a pesti urtól fele áron vásárolt bankókat és miután az asszony neki régi jó kundsajtja, neki is fog ilyen hamispénzt szerezni. Hiába szabódott az asszony, Vera nem engedte kibujni kiszemelt áldozatát, hanem rábírta arra, hogy átadja neki megtakarított pénzét, amelyért ő kétszerannyi hamispénzt fog szerezni. Hetekig hitegette az asszonyt azzal, hogy a pesti ur megérkezik, majd azt mondta, hogy beteg a pesti ur és amikor az asszony már nem akart tovább várni, egy kis ládikát mutatott neki, amelyre ráfogta, hogy azt a pesti ur küldte le, hogy addig, amíg ő Szegedre jöhet, hamispénzt gyárt-hasson.

— Tudja, menyecske lelkem, ez az a masina, amivel a pénzt csinálják, — mondta Vera a ládikára, amelynek egyik oldala vastag papírral volt fődve és gombostükkal megerősítve. A láda egyik oldalán villanycsengő volt, belül pedig drótok és egy villanykörte.

Ezután megmagyarázta Vera, hogy neki még nincs gyakorlata a pénzhamisításban, de azért, nehogy az asszony kételkedjék, egy pár bankót fog csinálni. Elkért az asszonytól husz koronát, aztán a gépet bevitte a másik szobába és pár pere múlva két darab vadonatúj husz koronát adott át az álmétköző asszonynak, aki most már vakon bízott abban, amit Vera mondott.

Talán sohasem derült volna ki a család, ha a Bapko-detektív csoportnak Vera vendéglőjében dolga nem akad. Egy vasuti tolvajbánda után nyomoztak, eközben megtudták, hogy Szerencsés Vera visszatért régi mesterségéhez. A vasuti lopás ügyében lefolytatták a vizsgálatot és Vera nem is sejtette, hogy ezalatt dr. Szakáll József rendőrkapitány — aki 1914-ben leleplezte — nyomozást folytat ellene a hamispénz ügyében is. Vera lakásán óriási mennyiségű holmit foglalt le a rendőség, utazó kosarakat, ládákat, amit a detektívosztályon helyeztek el, hogy a károsultak elvihessék.

Amikor már elegendő adat volt a rendőség birtokában, Szakáll rendőrkapitány behozatta Szerencsés Verát, aki egyáltalán nem tagadta a terhére rótt büneslekmények elkövetését, sőt amikor látta, hogy a rendőrkapitány a fekete-széli asszony ügyét is tüzetesen ismeri, azt is bevallotta, hogy rendszeresen járt ki a tanyákra, hogy pénzt szedjen be a hiszékeny emberektől, akiknek kétszerannyi hamispénzt ígért. Ilyen módon több mint kétszáz ezer koronát harácsolt össze.

Dr. Szakáll József bünygyi kapitány csütörtökön fejezte be Szerencsés Vera kihallgatását. Tekintettel arra, hogy az összes bizonyítékok a rendőség kezében vannak, Szerencsés Fekete Verát átkísérték az ügyészség fogházába.

Hamispénzt ígért a tanyai asszonyoknak.

— Letartóztatott kártyavetőnő. —

(Saját tudósítónktól.) Évek hosszú sora óta foglalkozik kártyavetéssel és jövendőmondással Fekete Veron, egy éltebb kora parasztasszony, aki előbb a Téglagyár-utcában, majd a Damjanich-utca 11. számú házában levő lakásán fogadta ügyfeleit, akik nagyjából tanyai hadiözegekkel verbuválódtak. Fekete Vera klientúrája rendkívül kiterjedt volt és nemcsak parasztasszonyokból állott, hanem bizony megfordult a portáján Szeged társadalmának egyik-másik ismertebb tagja is. A jövendőmondásokból szép vagyonra tett szert a ravasz asszony, a kit ismerősei éppen ezért Szerencsés Verának kereszteltek el. Igaz ugyan, hogy a rendőség számtalanszor megzavarta Szerencsés Verát a munkájában, de ez nem gátolta abban, hogy különböző szélhámosságokat el ne kövessen. Így a háboru kitörésekor hamis

pénz ígérésének a büntette miatt három évi fegyházát kapott Vera, aki ezt a büntetést becsülettel ki is töltötte. Amikor a fegyházból kikerült, visszatért régi mesterségéhez, a kártyavetéshez és bár ez most még többet jövedelmezett neki, mint békében, nem volt megelégedve, hanem utána nézett, hogyan lehetne egyszerre meggazdagodni.

Mindenekelőtt hirdetést tett közzé az újságban és különböző csábító ígéretekkel férjét keresett. Csodálatos módon egy jómódu fiatalember akadt Szerencsés Vera horgára. Gáspár József a hirdetés révén megismerkedett Verával, aki tudta a módját, hogyan kell a tapasztalatlan fiatalembert behálózni. Gáspár megesküdött vele, majd pár héttel később a Polgár-utca 20. számú házában kocsmát nyitottak. Ez a kocsmá aztán Vera vezetése alatt a legveszedelmesebb vasuti tolvajok kedvelt találkozó helye lett. Itt adtak egymásnak találgatást munka után, ide hordták a lopott holmikot és itt költötték el a pénzüket. Vera rendkívül sokat keresett, de még így sem volt megelégedve, hanem tovább

Szivarkahüvelyek, képeslevelezőlapok, levélpapírok

a legjobb minőségben, a legnagyobb választékban és a legolcsóbb leszállított árak mellett kaphatók a „Médi Specialité“ higiénikus szivarkahüvely főraktárában Szeged, Jókai-utca 11. szám. **◆◆◆** Telefon 15—20. sz.

Viszontelárusítók részére a legolcsóbb bevásárlási forrás.